

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2026-0282648	Datum opzoeking:	13/03/2026
Referentienummer:	EREMBODEGEM Resschebeke 24-1	Zoekdata:	41014A3229/00L000
Perceel:	41014A3229/00L000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Aalst afdeling AALST 11 AFD/EREMBODEGEM 1 AFD/, sectie A met perceelnummer 3229/00L000 [41014A3229/00L000]

Informatievraag: Beschermd onroerend erfgoed (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

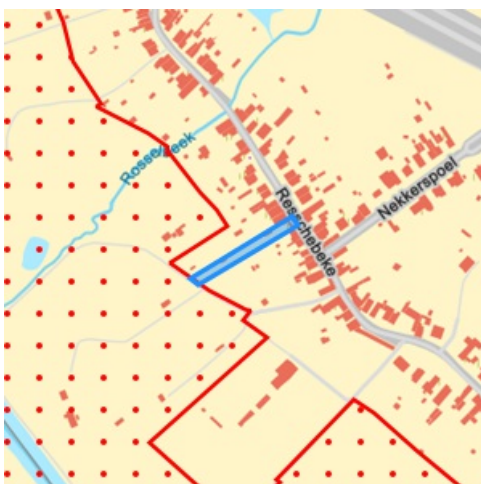
- Het onroerend goed is geen beschermd onroerend erfgoed

Legende

Cultuurhistorische landschappen	Monumenten
Archeologische sites	Overgangszones
Stads- en dorpsgezichten	

Informatievraag: Vastgestelde inventaris onroerend erfgoed (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Welle- en Kapellemeersen: (detail zie bijlage)

Legende

Landschapsatlas	Archeologische zones
Landschapelijk erfgoed	Bouwkundig erfgoed

Informatievraag: Erfgoedlandschap (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in het erfgoedlandschap

Legende

- Landschapelijk erfgoed

Informatievraag: Unesco werelderfgoed (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in de Unesco Werelderfgoedlijst

Legende

- Bufferzones
- Kernzones

Informatievraag: Gebieden geen archeologie (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend erfgoed is niet opgenomen in gebieden waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt

Legende

- Gewestelijk
- Gemeentelijk

Informatievraag: Erfgoed plannen (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed heeft geen erfgoed plannen

Legende

- Beheersplannen
- Onroerenderfgoedrichtplannen

Informatievraag: Wetenschappelijke inventaris onroerend erfgoed (Aanvullend overzicht)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in een wetenschappelijke inventaris

Legende

- Archeologische erfgoed elementen
- Archeologische erfgoed gehele
- Bouwkundig erfgoed elementen
- Landschappelijk erfgoed elementen
- Landschappelijk erfgoed gehele

Informatievraag: Archeologienota's (Aanvullend overzicht)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed heeft geen goedgekeurde archeologienota's

Legende

- Archeologienota's

Informatievraag: Eindverslag archeologie (Aanvullend overzicht)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed heeft geen eindverslagen van archeologisch onderzoek

Legende

 Eindverslag archeologie

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Beschermd onroerend erfgoed

De minister bevoegd voor onroerend erfgoed kan een goed beschermen als het door de erfgoedwaarden van algemeen belang is. Het moet minimaal in de staat blijven waarin het zich bevond op het moment van de bescherming.

Is het onroerend goed beschermd, dan gelden er verschillende specifieke juridische (per monument, stads- of dorpsgezicht of cultuurhistorisch landschap) gevolgen om het behoud ervan te garanderen. Bovendien kan je beroep doen op verschillende vormen van financiële ondersteuning.

Er zijn vier mogelijke vormen van bescherming: een beschermd monument, een beschermd cultuurhistorisch landschap, een beschermd stads- of dorpsgezicht en een beschermde archeologische site. Binnen elk van deze statuten is het mogelijk om een overgangszone in te stellen. Zo'n zone ondersteunt de erfgoedwaarden van het beschermde goed.

Vastgesteld onroerend erfgoed

De vaststelling van een inventaris is één van de instrumenten die de Vlaamse overheid kan inzetten om onroerend erfgoed te behouden. Hiermee bevestigt de bevoegde minister dat alle erfgoeditems op een vastgestelde lijst erfgoedwaarde bezitten en nog altijd bewaard zijn. Bij een vastgesteld item moet de overheid, eigenaar of beheerder rekening houden met rechtsgevolgen. De rechtsgevolgen zijn minder uitgebreid dan bij een beschermd erfgoed. Bovendien gelden voor alle vastgesteld bouwkundig en landschappelijk erfgoed in Vlaanderen eenzelfde set rechtsgevolgen.

Het onroerenderfgoeddecreet voorziet bevoegdheid voor steden en gemeenten voor het inventariseren van bouwkundig en landschappelijk erfgoed. De Vlaamse overheid inventariseert het archeologisch erfgoed, varend erfgoed en de landschappelijke gehelen (Landschapsatlas).

Erfgoedlandschap

Anders dan bij een bescherming of vaststelling van een onroerend goed verloopt de procedure van een erfgoedlandschap via de regelgeving Ruimtelijke Ordening. Als er voor een gebied een RUP wordt opgemaakt, kan de plannende overheid (gemeente, provincie of Vlaanderen) ervoor kiezen om hier ook een erfgoedlandschap in af te bakenen. Zo kunnen er stedenbouwkundige voorschriften gekoppeld worden aan het erfgoedlandschap waarmee ingezet wordt op erfgoedzorg. Wordt je goed erfgoedlandschap, moet je rekening houden met zorgplicht.

Unesco werelderfgoed

De Werelderfgoedconventie van 1972 betracht cultureel en natuurlijk erfgoed dat van unieke en universele waarde is voor de mensheid, te bewaren en te ontsluiten voor toekomstige generaties. Meer dan 190 lidstaten hebben deze Conventie ondertekend. België is sinds 1996 ook partij bij het Werelderfgoedverdrag. Zowel cultureel als natuurlijk erfgoed, als erfgoed dat daarvan een gecombineerde vorm is, kan voor de Werelderfgoedlijst worden voorgedragen. Vlaanderen telt momenteel zeven beschermingen op de Werelderfgoedlijst: een serie van 13 begijnhoven en van 26 belforten, het atelier Plantin-Moretus, de woning Giuette, de volledige Brugse binnenstad, het Zoniënwoud, de Wortel-Kolonie en begraafplaatsen en herdenkingsites van WO I.

Gebieden geen archeologie

De kaart wordt sinds 2016 periodiek vastgesteld door het agentschap. Op die manier kunnen percelen of gebieden die beantwoorden aan de criteria voor opname op korte termijn op de kaart opgenomen worden. Dit geeft bouwheren, verkavelaars en ontwikkelaars met plannen voor dergelijke percelen de mogelijkheid om vrijgesteld te worden van een archeologisch vooronderzoek, zonder vertraging en bijkomende kosten.

Plannen

Een goedgekeurd beheersplan legt geen actieve verplichtingen op. Het is en blijft een geconcretiseerde beheersvisie voor een erfgoedplaats. Toch heeft het document in zekere mate een 'dwingend' kader waarbinnen je moet blijven: als je werken wil uitvoeren, moeten ze stroken met de beheersdoelstellingen uit het beheersplan. Zijn de beheersdoelstellingen niet meer passend, dan kan je een aanpassing van het beheersplan aanvragen of een nieuw beheersplan opmaken. De geldigheidsduur van een plan is 24 jaar. In bepaalde gevallen heb je een goedgekeurd beheersplan nodig om een erfgoedpremie aan te vragen.

Geïventariseerd wetenschappelijk onroerend erfgoed

Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft de expliciete opdracht om al het waardevolle onroerend erfgoed in Vlaanderen te inventariseren. Door de jaren heen zijn er meerdere wetenschappelijke inventarissen opgemaakt over bouwkundig, landschappelijk en archeologisch erfgoed.

Geïventariseerd onroerend erfgoed is opgenomen in een wetenschappelijke inventaris. Zo'n opname heeft geen rechtsgevolgen. Het goed wordt enkel beschreven en gedocumenteerd.

Archeologienota's en nota's

Een bouwheer is in bepaalde gevallen verplicht om een archeologienota toe te voegen aan een vergunningsaanvraag. Hij stelt daarvoor een erkend archeoloog aan om een archeologisch vooronderzoek uit te voeren en een archeologienota op te stellen. Of je verplicht bent een archeologienota toe te voegen aan je vergunningsaanvraag is onder meer afhankelijk van: oppervlakte perceel en bodemingreep, ruimtelijke bestemming van perceel en of het terrein zich situeert in een beschermde archeologische site, in een vastgestelde archeologische zone of in een gebied waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt.

Eindverslag archeologisch onderzoek

Bij bouw- of verkavelingsprojecten maakt een erkend archeoloog verschillende verslagen op om archeologisch erfgoed te documenteren. De bouwheer moet aangeven of er archeologisch erfgoed op het terrein wordt verwacht en hoe hiermee zal worden omgegaan. Een vooronderzoek resulteert in een archeologienota of een nota bij een uitgesteld vooronderzoek. Als uit het vooronderzoek blijkt dat een archeologische site verder onderzocht moet worden, volgt een opgraving, uitgevoerd door een erkend archeoloog. Binnen twee maanden na het veldwerk maakt de archeoloog een archeologierapport met voorlopige bevindingen, dat aantoont dat het werk op het terrein is voltooid en de bouwwerkzaamheden kunnen beginnen. Het definitieve eindverslag, met alle onderzoeksresultaten, wordt binnen twee jaar na de opgraving bezorgd.

Wetgeving

Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014 (Belgisch Staatsblad 17 oktober 2013 en 15 april 2014). Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Meer info

www.onroenderfgoed.be

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van het Agentschap Onroerend Erfgoed, Koning Albert-II-Laan 19, bus 5, 1210 Brussel en Informatie Vlaanderen, Havenlaan 88, 1000 Brussel wat betreft het Grootschalig Referentie Bestand Vlaanderen (GRB).

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van het Agentschap Onroerend erfgoed via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Bijlage

Informatieaanvraag Onroerend erfgoed

(Referentienummer: EREMBODEGEM Ressenbeke 24-1)

Resultaat opvraging perceel gelegen in Aalst afdeling AALST 11 AFD/EREMBODEGEM 1 AFD/, sectie A met perceelnummer 3229/00L000 [41014A3229/00L000]

Vastgestelde inventaris

Vastgesteld gebied in de landschapsatlas: Welle- en Kapellemeersen

vastgesteld gebied in de landschapsatlas

Beknopte karakterisering

Typologies onverharde wegen, populierenaanplanten, oeverwallen, valleien, meanders, rivieren, valleiranden, broekbossen, graslanden, afwateringsgreppels, spoorwegbeddingen, kanalen (infrastructuur), bronnen, bedevaartkapellen

Beschrijving

Het gebied omvat een deel van de lage alluviale vlakte van de rivier de Dender met een variërende breedte en slechts weinig niveauverschillen. De Dendervallei wordt hier gekenmerkt door een asymmetrische opbouw met een redelijk steile oostelijke dalwand als scheiding tussen de alluviale vlakte en het pleistoceen gebied. De bodem bestaat uit een tertiair substraat van zandige en kleiige mariene formaties die tijdens de laatste ijstijd werden afgedekt met leem (löss) en zandleem. Aan de oppervlakte bestaat de Dendervallei hoofdzakelijk uit lemige of kleiige alluviale sedimenten. De oeverwallen bestaan uit leemgronden of zandleemgronden. De Dender is een regenrivier wat zorgt voor grote debietschommelingen naargelang de seizoenen. Het uitschuren van de rivier resulteerde in een steil talud van één tot enkele meters hoog, de erosiewal, die een scherpe grens vormt tussen de alluviale vlakte en het pleistocene zandleemdek. In de komgronden treedt kwel op en op de steile hellingen liggen bronnen met kalkrijk water. De drainage gebeurt hoofdzakelijk door de centrale afwateringsloot de Rijt, die gevoed wordt door talrijke zijsloten die in verbinding staan met een netwerk van greppels.

De oudste sporen van bewoning werden aangetroffen op de iets drogere gronden op de rand van de Dendervallei. Een grote concentratie silex toont aan dat dit gebied reeds in de steentijd een aantrekkingskracht uitoefende op de mens. Ook in latere periodes was de rivierdal bewoond zoals blijkt uit vondsten van Romeins en middeleeuws aardewerk. De laaggelegen gebieden in de Dendervallei waren oorspronkelijk weinig of niet bebouwd aangezien de rivier hier in de winter buiten haar oevers trad. De moerasbossen langs de rivier werden gerooid en omgevormd naar weilanden die bevoeid werden als deel van de winterbedding van de Dender. De Welle- en Kapellemeersen maakten deel uit van de zeer rijke hooimeersen of *Vette Meerschen* langs de Dender. Delen van deze meersen werden gemeenschappelijk geweid door het vee uit het dorp dat hier recht had op nabegrazing na het hooien. In de natte weilanden lagen ook turf- en vlasrootputten voor lokaal gebruik. Afwateringsloten zoals de Rijt zorgden voor drainage van de bevoeide percelen die sterk opgedeeld waren door middel van houtkanten en/of bomenrijen. Toponiemen zoals *Elst* en *Sint-Amandsbosch* verwijzen nog naar het vroeger bosrijk karakter van de percelen langs de Dender. Vanuit de omliggende dorpen en gehuchten zoals Leeuwbrug en Ten Bos leidden wegen tot in de meersen en naar de Dender. Boven het erosietalud en op de droge oeverwal vlakbij de rivier waren een aantal grotere akkers ingericht. De bewoning zelf was geconcentreerd aan de rand van de Dendervallei en bij kruispunten van historische wegen. De dorpen Welle, Denderleeuw en Erembodegem liggen ingeplant op de valleirand en kennen een middeleeuwse (12de eeuw) oorsprong. De 17de-eeuwse Sint-Amanduskapel ligt op de top van de beboste steilrand en kijkt uit over de Kapellemeersen. De bedevaartkapel wordt al vermeld in 1343 samen met de geneeskrachtige bron, het Sint-Amandsputteken.

De Dender vormt historisch een belangrijke waterweg en scheepvaartverbinding met de Schelde bij Dendermonde. Het economisch belang van de Dender leidde tot herhaalde infrastructuurwerken in functie van een optimale bevaarbaarheid. Al sinds de 13de eeuw werden meanders weggewerkt en verschillende kanalisaties uitgevoerd. Door middel van sluizen werd het debiet geregeld zodat de omliggende vlakten niet meer systematisch overstroomden. Oversteekplaatsen op de Dender waren beperkt maar er was een veerboot die de overzet verzekerde tussen Denderleeuw en Liedekerke. In 1865 werd de Dender over haar volledige loop gekanaliseerd op initiatief van de Belgische staat waarna ook een brug over de rivier werd gebouwd tussen Denderleeuw en Teralfene. Op beide oevers van de rivier ligt een jaagpad oorspronkelijk voor het trekken en slepen van de boten door scheepsrekkers.

Vanaf de 19de eeuw doen zich in de rivierdal nieuwe ontwikkelingen voor. Bij de aanleg van de spoorlijn Gent-Oostende werden de Wellemeersen doorsneden en bleven de oude zandwinningsputten Mannekensput en de Grote en Kleine Zavelput over als relicten. Eind 19de-begin 20ste eeuw vond een uitbreiding plaats van de percelen akkerland. De afgesneden meanders van de Dender werden geïntegreerd in de omliggende landbouwpercelen en vervaagden. Tegen de eerste helft van de 20ste eeuw was er op beide oevers van de Dender een duidelijke toename van populieraanplantingen ten nadele van het aandeel grasland ten gevolge van de landbouwcrisis op het einde van de 19de eeuw. Ten zuiden van de Wellemeersen werd na de Eerste Wereldoorlog de spoorlijn Brussel-Gent-Oostende aangelegd. Hierdoor raakte het gebied ingesloten tussen twee spoorlijnen en het Denderkanaal. Na de Tweede

Wereldoorlog bleven een aantal oude bomkraters als vijver over in de Wellemeersen. In de jaren 1950 werd dwars door de Kapellemeersen de autosnelweg E40 aangelegd tussen Brussel en Oostende. De Gatesvijver bleef als relict over van de zandwinning voor het ophogen van de bermen. Door deze infrastructuurwerken raakten de Wellemeersen volledig geïsoleerd. Verschillende wegels naar de meersen werden afgesneden. Langs een van deze oude loswegen staat een populier als kapelboom.

Door de geïsoleerde ligging en de natte bodemgesteldheid werden de Dendermeersen in de loop van de 20ste eeuw steeds minder interessant voor de landbouw en er trad een verdere vernatting op gevolgd door verruiging en ontwikkeling van moerasbos. In 1978 werden de Wellemeersen op de gewestplannen ingekleurd als reservaat en natuurgebied. Eind 20ste eeuw zette de vernatting van het gebied zich verder door wat resulteerde in een afwisseling van elzenbroekbos, aanplantingen van Canadapopulieren en nat grasland. De Welle- en Kapellemeersen vormen vandaag een 350 ha groot natuurgebied en een van de laatste natuurlijke overstromingsgebieden in de Dendervallei. Het gebied kent een grote afwisseling tussen meersen, elzenbroekbos, vijvers, populierbossen en waterrijke open graslanden. De geïsoleerde ligging zorgt voor een hoge gaafheid en creëert een rijk habitat voor zeldzame watergebonden fauna en flora. De landschappelijke structuur en het landgebruik zijn in dit landschap grotendeels ongewijzigd gebleven. Het gaat hierbij over de structuren van wegen en percelen, de beekvallei en het daarbij horende landgebruik van weilanden en natte bossen en de weilanden en akkers op de hogere gronden. Vanuit de dorpen op de steilrand leiden nog een aantal onverharde (voet)wegen naar de meersen.

Motivatie van de afbakening

De kern van het gebied wordt gevormd door de Wellemeersen en de Kapellemeersen, respectievelijk op de linker- en rechteroever van de gekanaliseerde Dender tussen Denderleeuw en Erembodegem. De voormalige hooiweiden in de alluviale vlakte van de Dender bestaan nu uit een aaneenschakeling van verruigde percelen grasland, bronbosjes, aanplantingen van populier en vijvers en liggen als groene ruimte ingesloten tussen de bebouwing. Ongeveer de helft van het gebied is beschermd als cultuurhistorisch landschap 'Wellemeersen' (MB 16/05/1980). De afbakening ligt op harde grenzen, met name het talud van spoorlijn 50 Brussel-Gent die de grens vormt in het zuiden en zuidwesten. In het noorden en het oosten worden de bestaande wegen gevolgd. De bebouwing zonder erfgoedwaarde aan de rand van deze wegen maakt geen deel uit van het afgebakende gebied zodat de grens vaak de tuinpercelen volgt aan de achterzijde van de lintbebouwing. In het westen reikt de afbakening tot voorbij de spoorlijn 50A om hier nog een deel van de Wellemeersen mee op te nemen.

Waarden

Historische waarde

De Welle- en Kapellemeersen zijn historische vloeimeersen die werden ingericht op de beide oevers van de Dender en dankzij winterse overstromingen hoge grasopbrengsten voortbrachten. De talrijke percelen historisch permanent grasland, de meerstoponiemen en het slotennetwerk vormen relictten van het landgebruik in het verleden. Verschillende vijvers in de meersen herinneren aan lokale economische activiteiten zoals vlasroten en turfwinning. Een aantal bomkraters uit de Tweede Wereldoorlog zijn eveneens nog zichtbaar als vijver. De dorpen en dorpsakkers liggen op de hogere gronden en de steilrand en refereren aan de historische context die vandaag nog herkenbaar is. Verschillende nog onverharde wegen zijn oude loswegen die de meersen toegankelijk maken vanuit de omliggende dorpen. De Sint-Amanduskapel gaat terug tot de 14de eeuw en vormt sindsdien met de gelijknamige geneeskrachtige bron een belangrijk bedevaartsoord in de streek. De Dender is sinds de 13de eeuw een belangrijke handels- en transportlijn en werd herhaaldelijk rechtgetrokken en uiteindelijk volledig gekanaliseerd in functie van een betere bevaarbaarheid. De rivier was bepalend voor het ontstaan van dorpen erlangs en de ontwikkeling van de economie in de Denderstreek.

Archeologische waarde

Op de drogere gronden langs de Dendervallei en op de steilrand zijn bewoningssporen van de steentijd tot de middeleeuwen aangetroffen. De archeologische vondsten getuigen van de aantrekkingskracht die de rivier en het toenmalig landschap met de vele gradaties hier uitoefenden op de mens in het verleden. De hoger gelegen gronden waren uitermate geschikt voor bewoning en landbouw wat zich vertaalde in de middeleeuwse en latere dorpsontwikkeling langs de steilrand.

Esthetische waarde

Het landschap bestaat uit een aaneenschakeling van hooiweiden, ondergelopen elzenbroeken, populierenaanplantingen en verschillende vijvers. De afwisseling in vegetatie zorgt voor een halfopen landschap met hoge belevingswaarde. Het grotendeels bouwvrij zijn en de verschillende onverharde wegen benadrukken het landelijk karakter van dit gebied en dragen bij tot de herkenbaarheid. Het hoogteverschil tussen de lagergelegen vallei en de steilrand levert bij de Dender unieke zichten op de hoger gelegen dorpskernen en akkerlanden die de vallei flankeren. Waar de Dender zijn natuurlijke loop heeft behouden, slingert de rivier tussen graslanden en populierenaanplanten. Van bij de Sint-Amanduskapel zijn er zichten op de meanderende Dender en de meersen die refereren aan de historische context.

Ruimtelijk-structurerende waarde

De gekanaliseerde Dender loopt centraal door het gebied en scheidt de Welle- en Kapellemeersen van elkaar. Het kanaaltracé geleidt de blik van op het jaagpad en werkt als duidelijke visuele grens sterk structurerend in het landschap. De riviervallei met de erosiewal en de steilrand zijn bepalend geweest voor de dorpsontwikkeling en de uitbouw van het wegennet langs de valleirand. Het beperkt aantal doorsteken tussen de beide oevers versterkt de impact van de rivier als belangrijke landschapsvormende factor. De landschappelijke structuur is in dit landschap grotendeels ongewijzigd gebleven. Het gaat hierbij over de structuren van wegen en percelen, de beekvallei

en het daarbij horende landgebruik van weilanden en natte bossen en de weilanden en akkers op de hogere gronden.

Volksculturele waarde

De middeleeuwse Sint-Amanduskapel kent een lange traditie als bedevaartsoord in de Denderstreek. Aan de gelijknamige bron, 'het Sint-Amandsputteken', worden helende krachten toegeschreven zoals ook het opschrift op de kapel vermeldt. De kleine kapel is ingeplant op de valleirand en kijkt uit over de weilanden van de Kapellemeers waar tot 1930 in september de 'Koekengrabbeling', de bedeling van het Sint-Amandusbrood, plaatsvond. Volgens de traditie werd het heiligenbeeld in een processie van de kapel naar de hoofdkerk gebracht en in de Dender ondergedompeld. Jaarlijks gaan in de kapel een viering en broodbedeling door ter herinnering aan deze traditie.

Wetenschappelijke waarde

De Welle- en Kapellemeersen vormen een van de laatste natuurlijke overstromingsgebieden in de Dendervallei. Dit gebied omvat het enige vochtige elzenbroekbos tussen Ninove en Dendermonde als resultaat van een verruiging van de historische meersen. De geïsoleerde ligging zorgt voor een hoge gaafheid en creëert een rijk habitat voor zeldzame watergebonden fauna en flora zoals unieke plantenassociaties van het zeggenverbond.

Industrieel-archeologische waarde

De Dender speelde een belangrijke rol in de economische ontwikkeling van de Denderstreek. Het huidig uitzicht van de rivier is het resultaat van het herhaaldelijk rechttrekken en kanaliseren in het verleden om de bevaarbaarheid te optimaliseren. Het slotennetwerk in de meersen getuigt van de pogingen om dit gebied in het verleden te ontwateren en in cultuur te brengen. Verschillende kleine plassen in de meersen zijn relictten van lokale economische activiteiten zoals vlasroten en turfwinning. De grote vijvers getuigen van zandwinning in de 19de en 20ste eeuw. De populierenbosjes in de vallei illustreren het belang van de Denderstreek voor de luciferindustrie tijdens de 19de en 20ste eeuw.

Is de aanduiding van

- **Erembodegem (Aalst), Hekelgem, Teralfene (Affligem), Denderleeuw, Welle (Denderleeuw)** De Wellemeersen en Kapellemeersen situeren zich op grondgebied van Welle en Erembodegem. Het is een voormalig hooiweidegebied met strookvormige bospercelen, aan beide zijden van de Dender gelegen. In de 20ste eeuw werden de hooiweiden door populierenaanplanten vervangen. De Sint-Amanduskapel met bron, aan de top van een steile helling ten oosten van de Kapellemeersen gelegen, groeide tot een bedevaartsoord uit.

Is de omvattende aanduiding van

- **Erembodegem (Aalst)** Net voorbij het kruispunt van Kapelleveld en Papeveld leidt een grindweg naar beneden richting de Dendervallei. De weg leidt langs een open weiland en passeert vervolgens door een populierenbos en langs de berm van de E40 om uit te komen op het jaagpad op de rechteroever van de Dender. Waar de weg de populierenaanplanting bereikt is aan een van de opgaande bomen een kleine Onze-Lieve-Vrouwekapel bevestigd. De weg komt al voor op de Kabinetskaart van de Ferraris en wordt in de 19de eeuw aangeduid als 'Berg straat'. Deze weg vormde van op de hoger gelegen gronden in het dorp een toegangsweg naar de meersen en vormde op zich de scheiding tussen de 'Kapelle meersch' en de 'Wierook meersch'. Mogelijk is de huidige kapelboom een voortzetting van een wegkapel of kapelboom langs deze oude ontsluitingsweg.

Heeft als voorganger

- **Erembodegem (Aalst), Hekelgem, Teralfene (Affligem), Denderleeuw, Welle (Denderleeuw)** De Wellemeersen en Kapellemeersen situeren zich op grondgebied van Welle en Erembodegem. Het is een voormalig hooiweidegebied met strookvormige bospercelen, aan beide zijden van de Dender gelegen. In de 20ste eeuw werden de hooiweiden door populierenaanplanten vervangen. De Sint-Amanduskapel met bron, aan de top van een steile helling ten oosten van de Kapellemeersen gelegen, groeide tot een bedevaartsoord uit.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/127716>

Beschermingsbesluiten

- **Welle- en Kapellemeersen** - <https://id.erfgoed.net/besluiten/14988>
Definitieve wijzigingsbesluiten